

TÜRK OFTALMOLOJİ DERGİSİ

TURKISH JOURNAL OF OPHTHALMOLOGY

TJO

www.ofthalmoloji.org

EDITÖRDEN

Bir Bakışta 2018 Yılı 3. Sayı;

Bu sayımızda, ülkemizden ve dünyanın birçok yerinden katılan göz doktorlarının, bilimin evrensel kuralları ve ilkeleri çerçevesinde insan sağlığına hizmet adına ürettikleri çalışmaları arasından ulusal ve uluslararası paylaşım için seçilen, 5 özgün araştırma, 1 derleme, 4 olgu sunumu ve 1 editöre mektup yer almaktadır.

Dergimizde yer alan ilk özgün araştırma Bakü, Azerbaycan'dan, Huseynli ve Abdulaliyeva tarafından bildirilmektedir. Yazarlar, Scheimpflug görüntüleme kamerası parametrelerini kullanarak beyaz ırkta erken keratokonik korneaların keratometrik, topometrik ve pakimetrik özelliklerini analiz etmişler ve normal gözlerden subklinik keratokonuslu (SkKK) ve keratokonuslu (KK) gözleri ayırmada farklı indekslerin yararlılığını araştırmışlardır. Çalışmaları sonucunda; Scheimpflug tomografi parametrelerinin, beyaz ırkta KK'nin normal korneadan etkili bir şekilde ayırt edilmesini sağladığını göstermişler, bununla birlikte, SkKK'yi ayırt etmek için farklı verilerin bir kombinasyonunun kullanılmasının gerekli olduğunu bildirmişlerdir (bakınız sayfa 99-108).

Psödoeksfolyasyon sendromu (PEX), bazal membranı tutan bir hastalıktır ve yaşa bağlı olarak çeşitli oküler ve ekstra oküler dokularda aşırı ve ilerleyici fibriler materyal birikimi ile karakterizedir. Göz sağlığı ile ilgili olarak, PEX'li hastaların büyük çoğunluğunda psödoeksfolyatif glokom (PEG) gelişir. Ersöz ve ark., PEG hastaları ve sağlıklı gönüllülerde optik sinir başını arttırılmış derinlik görüntülü spektral domain-optik koherens tomografi (SD-OKT) ile analiz etmişler ve prelaminer doku kalınlığı (PDK) ile lamina kribroza kalınlığı (LK) ölçümlerinin hastalık şiddeti ile ilişkisini değerlendirmişlerdir. Çalışma sonucunda yazarlar, PDK'nin ince olmasının PEG varlığıyla ilişkili olduğunu, ancak glokomun şiddeti ile ilişkili olmadığını, LK'nin ise PEG şiddeti ve progresyonu ile anlamlı ilişkisinin mevcut olduğunu belirtmişlerdir (bakınız sayfa 109-114).

Küresel bir halk sağlığı sorunu olan glokom, dünyada körlüklerin kataraktan sonra en sık nedenidir. Glokom genellikle erken evrelerde asemptomatik seyrettiği için birçok insan, görme kaybı meydana gelene kadar hastalığın farkında değildir. Ayrıca teşhis edilmiş hastaların tedavisi de

glokom kontrolünün önemli bir halkasıdır. Demirtaş ve ark., toplumun glokom hastalığı ile ilgili bilgi düzeyinin artırılması ile glokomun neden olduğu körlük ve yaşam kalitesine olumsuz etkilerinin önlenebileceği temel noktasından hareketle Türkiye için geçerlilik ve güvenilirliği yapılmış glokom bilgi düzeyi ölçeği geliştirmişler ve ülkemizin bilim insanlarının hizmetine sunmuşlardır (bakınız sayfa 115-121).

Bozkurt Oflaz ve ark., katarakt cerrahisi simülasyon cihazının pratik uygulama ile korelasyonunu ve cerrahi eğitime katkısını değerlendirdikleri çalışmalarında cihaz kullanılarak yapılan uygulamaların gerçek hayat ile uyumlu sonuçlar verdiğini, tekrarlayan uygulamaların performansı artırdığını tespit etmişler; bu cihazlar ile yapılan eğitim çalışmalarının cerrahi uygulama öncesi hekimin kendini yeterli hissetmesi ve olası komplike durumların önlenmesi için ideal bir uygulama olduğu sonucuna varmışlardır (bakınız sayfa 122-126).

Bayraktar ve ark., retinoblastomu olan 6 hastada radyoterapiye bağlı gelişen katarakt için uyguladıkları fakoemülsifikasyon ve arka kamara göz içi lensi implantasyonunun sonuçlarını değerlendirdikleri çalışmalarında, 2 hastada tedaviye cevap veren iridosiklit ve tüm hastalarda arka kapsül kesafeti görüldüğünü, tüm hastalarda son görme keskinliğinin operasyon öncesinden daha iyi bulunduğunu ve hiçbir hastada geç intraoküler rekürrens, orbital tümör, sistemik metastaz ya da ikincil kanser tespit edilmediğini bildirmişlerdir. Yazarlar sonuç olarak retinoblastomun tedaviyle kontrol altına alınması ve en az 9 ay beklenmesi sonrasında yapılacak olan cerrahi girişimin tümör rekürrensi açısından oldukça güvenli olduğunu belirtmektedirler (bakınız sayfa 127-131).

Ülkemizin yetiştirdiği değerli bilim insanları Dr. Türkan Eldem ve Dr. Bora Eldem, "Oküler İlaç, Gen ve Hücresel Taşıyıcı Sistemler ve İleri Tedavi Tıbbi Ürünleri" başlıklı derleme yazılarında, oküler uygulamalarda ilaçların absorpsiyonu arttırmak, metabolizma ve eliminasyonu azaltmak, oküler doku ve kompartmanlarda kalış sürelerini uzatmak ve oküler bariyerleri aşmak amacıyla geliştirilen taşıyıcı sistemler ile gen ya da hücre kökenli sistemlerin kullanıldığı daha karmaşık yapıda, ileri tedaviler kapsamında olan risk

TÜRK OFTALMOLOJİ DERGİSİ

TURKISH JOURNAL OF OPHTHALMOLOGY

TJO

EDITÖRDEN

düzeyi yüksek ürünlerin temel özellikleri, güncel teknolojik gelişmeler ve yasal düzenlemeler ile ilgili kapsamlı ve yararlı bilgi paylaşımında bulunmuşlardır (bakınız sayfa 132-141).

Özbek-Uzman ve ark., pellucid marjinal dejenerasyonlu bir olguda kresentik lameller wedge rezeksiyon sonrası geç dönemde *Candida parapsilosis*'e bağlı fungal keratit geliştiğini, tıbbi tedaviyle enfeksiyonun kontrol altına alındığını, ancak antifungal ilaç enjeksiyonu sırasında muhtemelen iğne ucuyla lens kapsülünün zedelenmesi ve mikroorganizmanın lens içerisine yerleşmiş olmasına bağlı olarak rekürren enfeksiyon atakları ve katarakt gelişiminin izlendiğini bildirmişlerdir. Yazarlar bu gibi zorlu bir olguda katarakt cerrahisi, ön kamaraya Amfoterisin B verilmesi, korneal çapraz bağlama tedavisi gibi sabır ve dikkatle uygulanan tıbbi ve cerrahi tedaviler sonrasında iyi bir görme seviyesine ulaşılabilirliğini bildirmişlerdir (bakınız sayfa 142-145).

Yaşar ve ark., oftalmik bir non-steroid antiinflamatuvar damla olan nepfenak (Nevanac %0,1-Alcon) kullanımı sonrası gelişen bir ürtiker olgusu sunmuşlardır. Yazarlar, topikal NSAİ ilaçların oküler dokularda bilinen yan etkilerinin yanında daha önce bildirilmemiş bu sistemik alerjik reaksiyondan hareketle, göz hekimlerinin nepfenak reçete ederken ürtiker oluşumu olasılığını da akıllarında bulundurmaları gerektiğine dikkat çekmişler ve bu olgu sunumunun oftalmik nepfenak kullanımı sonrası ürtiker şeklinde ilk yan etki bildirim olması açısından da literatüre katkı sağlayacağını düşündüklerini belirtmişlerdir (bakınız sayfa 146-149).

Akut retinal arter dal tıkanıklığı tanı ve takibinde optik koherens tomografi anjiyografi (OKTA) iskemiye sekonder

değişiklikleri göstermede non-invaziv bir alternatif olabilmektedir. Çelik ve ark., akut retinal arter dal tıkanıklığı tanısı alan ve takiplerinde OKTA kullanılan bir olgu sunarak kronik böbrek yetmezliği gibi nedenlerle floresein anjiyografi çekilemeyen hastalarda OKTA ile tanı ve tedavi yapılabilirliğini bildirmişlerdir (bakınız sayfa 150-154).

Alfaqawi ve ark., olgu sunumlarında başarılı retina dekolmanı onarımı sonrası gelişen ve tedavisinin güç olduğu bilinen refrakter kistoid maküla ödemi (KMÖ) tedavisinde başlangıçta tekrarlayan intravitreal triamsinolon enjeksiyonları ve intravitreal deksametazon implantlar uyguladıklarını fakat KMÖ'nün tekrarlama nedeniyle 36 aya kadar etkili yavaş salımlı bir intravitreal steroid olan Fluokinolon Asetonid (ILUVIEN) implantı yerleştirdiklerini ve bu uygulama sonucu anatomik olarak eksüdatif olmayan makülanın korunduğunu ve görmede iyileşme sağlandığını bildirmişlerdir (bakınız sayfa 155-157).

Sizlerle paylaşacağımız son bilimsel çalışma editöre mektup şeklinde Indiran ve ark. tarafından Hindistan'dan bildirilmekte olup manyetik rezonans görüntüleme siliyer cisim tümörü görüntüsü veren bir göz kozmetiğine (Kajal) bağlı duyarlılık artefaktları saptanan bir olgudan hareketle manyetik rezonans görüntüleme ile ilişkili artefaktlar ve pratik sorunlara dikkat çekmektedirler (bakınız sayfa 158-159).

**Saygı ve sevgilerimizle,
Editöryal Kurul Adına
Dr. Tomris Şengör**